

legitime Regering i Kina, men til en Politiforholdsregel, som de til Forsvar for deres egne Interesser, til Selvforsvar, have set sig nødsagede til at skride til, da det antoges, at den legitime Regering ikke selv var i Stand til at magte de oprørske Bevægelser, som tillige truede de europæiske Interesser. Under disse Forhold vilde jeg altsaa anse en Lov, der angik vor Neutralitet under folkeretlige Krigstilfælde, for slet ikke at kunne finde Anvendelse der. Naar vi overhovedet skulle gøre noget med Hensyn til disse Uroligheder, maa der en særlig Bestemmelse til, men i Henseende til den staa vi folkeretligt ganske frit, og jeg er altsaa ikke enig med den ærede næstsidste Taler i, at vi dermed skulde have gjort noget Brud paa, hvad vi skyldte den legitime Regering i Kina. Vi staa ganske frit, da dette er en indre Forholdsregel, som vi lige saa godt kunne træffe i Fredstid som under andre Forhold, da vi til enhver Tid have Lov til at sige: Fra vore Havne sker ingen Udførsel af disse Ting til noget som helst Sted. Naar man saa har begrænset det nærmere til kun at angaa Kina, er det, fordi de paagældende Magter ønskede, at vi ikke gik videre. I en enkelt af de Love, som toges til Forbillede, nemlig den tyske, var det noget mere præciseret, men denne Præcision var af den Art, at den ganske sikkert vilde fremkalde yderligere Tvivl, for saa vidt der der taltes om nærliggende Havne uden for det geografiske Begreb Kina. Man vilde saa komme ind i Vanskeligheder ved at træffe Afgørelsen paa den rette Maade. Det, som der var Tale om at forbyde Udførsel til, var de Havne, de paagældende Magter, der have Tropper derovre, ønskede afspærrede, og ikke videre. Derfor var det tilstrækkeligt at bruge Udførslet Kina ganske i Almindelighed, thi det var det, de paagældende Magter ønskede.

Naar saa for Resten, altsaa uafhængigt heraf, det Spørgsmaal er rettet til mig, om jeg vil være villig til at arbejde for en almindelig Neutralitetslov, hvad jo egentlig ikke vedkommer denne Sag, er jeg ganske uenig med den sidste ærede Taler, som mente, at det var et Held, at det tidligere Lovforslag ikke gennemførtes. Det er for saa vidt uden Interesse, som man altid i paakommende Tilfælde vil komme til at sætte noget lignende i Kraft; men de Bestemmelser, man vilde komme til at tage, vilde blive i alt væsentligt de samme, som indeholdtes i det Lovforslag, man kom til her, fordi i Virkeligheden Danmark som

enhver anden Stat kun har meget smaa Grænser inden for de folkeretlige Regler, hvor det kan bevæge sig frit. Jeg anser det ikke for nogen paatrængende Nødvendighed at komme til en saadan nærmere Ordning, den vil paatvinge sig i ethvert givet Tilfælde, hvis det skulde forekomme. Ved denne Lejlighed har det, som sagt, ikke kunnet paatvinge sig, da Forslaget og Foranstaltningen staa ganske uafhængigt af de almindelige folkeretlige Regler.

I øvrigt skulle naturligvis de forskellige Love fra andre Steder, som have tjent til Forbillede, blive stillede til Raadighed — for saa vidt de have været mig bekendte. De fleste ere kortere, særlig den belgiske, der kun indeholder det, som her staa i § 1. Man har altsaa slet ikke taget Hensyn til den Mulighed, at der kunde være Anledning til at tilføre de ven-skabelige, europæiske Magter, som have Tropper derovre, Ammunition. Men netop for at kunne muliggøre dette blev § 2 sat ind for Danmarks Vedkommende; dersom nogen af de paagældende Magter ønskede over en dansk Havn at dirigere Ammunition til deres Tropper, vilde man kunne gøre en Undtagelse fra den almindelige Regel.

Hvad endelig § 3 angaar, betegner den jo kun en Lettelse. Selvfølgelig vil Foranstaltningen falde bort i det Øjeblik, der ikke længere er Anledning til den, men man søger at opnaa en Lettelse med Hensyn til Maaden, hvorpaa den skal falde bort, ved at sige, at der behøves ikke den vidtløftige Vej at ophæve den ved ny Lovforanstaltninger, hvis Rigsdagen er samlet, ved en Behandling ad den langsomme, legislative Vej, eller ved en foreløbig Lov, naar Rigsdagen ikke er samlet. Naar Lovgivningsmagten giver sit Samtykke til, at Loven kan hæves ved kongelig Anordning, er dermed Sagen ude af Verden. At den maa eller vil bortfalde i samme Øjeblik, som der ikke længere er Anledning til at holde den ved Magt, maa betragtes som selvfølgeligt og fra alle Sider indrømmet. Jeg ser derfor ikke, at der kan være nogen som helst Betænkelighed ved at vedtage Paragraffen, som betegner en Lettelse for alle Parter.

Oscar Hansen: Den diskrete Tavshed, hvormed den højterede Conseilspræsident besvarede det første af mine Spørgsmaal, forstaar jeg og respekterer jeg. Hvad angaar derimod det andet af mine Spørgsmaal, om den danske Krigsmagt skal anvendes til Undertrykkelse af Bokserbevæ-